

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Список використаних джерел:

1. Конституція України : прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996р. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 16.07.2022)
2. Закон України від 02 липня 2015 року «Про Національну поліцію». Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws> (дата звернення: 16.07.2022)
3. «Поліцейські заходи в Україні: види та застосування». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://visnyk-ppsp.kpi.ua/article/view/242898> (дата звернення: 15.07.2022)
4. Які функції у новій поліції (інфографіка) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://te.20minut.ua/infographics/yaki-funktsiyi-u-novoyi-politsiyi-infografika-10468392.html> (дата звернення: 17.07.2022)

Савчук Аліна Ігорівна

здобувач ступеня вищої освіти магістра
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: **Пендюра М.М.**
завідувач кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОПАГАНДИ ВІЙНИ: ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ПРОТИДІЇ

Глобалізація та інформаційно-технологічна революція стали інтеграторами класичних і нових форм, засобів, методів і технологій війни. Наразі, Україна фактично зазнає інформаційного терору, оскільки постійно є об'єктом інформаційної агресії, пропаганди та тиску в усіх сферах суспільних відносин з боку Росії. Саме тому, в таких умовах розробка та одночасна апробація механізмів і засобів протидії такій пропаганді відзначатимуть їх ефективність.

Російська агресія у відношенні України є беззаперечним фактом, який не викликає сумнівів, але потребує відповідної реакції. На сьогодні така реакція є недостатньою головним чином через те, що агресія однієї держави проти іншої вимагає, як мінімум, таких речей: по-перше, чіткої ідентифікації характеру, обсягів та причин такої агресії; по-друге, необхідним є не лише протидія самій агресії, але і запобігання її поширенню в тому числі в середині країни, що вимагає створення відповідної організаційно-правової системи в межах національного права, що, знову ж таки, вимагає визначеності на рівні категоріального та термінологічного апарату.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СПІАНУ

Міжнародно-правові аспекти пропаганди війни та інформаційної війни виступили предметом наукового аналізу вітчизняних та зарубіжних дослідників, таких як Я. Малик, О. Фролова, С. Люлько, М. Зінченко, М. Керні, Т. Макгонагл, Г. Майкл, Д. Скринька. Метою дослідження є аналіз протидії та запобігання пропаганді війни та інформаційним загрозам в Україні.

Ураховуючи той факт, що на міжнародно-правовому рівні інформаційна війна досі не отримала необхідного закріплення та розроблення на рівні категоріального апарату, хоча і визнана як несумісна зі сталим розвитком ворожа, агресивна діяльність суб'єктів міжнародного права, однак практичних заходів протидії їй міжнародна спільнота не розробила. Така ситуація не означає надієвість чи низький рівень ефективності міжнародно-правових заходів і засобів протидії пропаганди війни однак ми переконуємося в їх недостатності.

На думку ж О.О. Верголяс, сучасний рівень активізації діяльності з пропаганди війни перетворює її на основну інформаційну загрозу. Тобто на негативний інформаційний вплив технічного або психологічного характеру, що унеможливорює чи ускладнює збереження національних цінностей. А тому можна свідчити про те, що пропаганда війни перетворилася на самостійний засіб ведення війни нової формації – інформаційної та гібридної війни. [1]

Ми приєднуємося до думки вченого, що «інформаційна війна – це сукупність цілеспрямованих інформаційних впливів, що здійснюються суб'єктом впливу на інформаційні системи або соціальні процеси з використанням засобів інформаційних технологій, інформаційних ресурсів і комунікацій шляхом створення факторів гальмування сталого розвитку або трансформації стабільності держави, суспільства, людини з метою досягнення панування, переваги, монополії в різних сегментах людського буття». Тому вважаємо доцільним продовжувати на доктринальному рівні дослідження актуального питання. [2]

Із цього приводу А.А. Головка акцентує увагу на тому, що низький рівень спроможності протистояти інформаційним загрозам, а також низька якість кримінального переслідування за скоєння злочиння пропаганди війни є результатом «незавершеності процесу формування нормативно-правової бази забезпечення інформаційної безпеки, тому, вважаємо за необхідне повернутися до питання прийняття єдиного законодавчого акта у сфері протидії інформаційним загрозам України, протидії та переслідування пропаганди війни та забезпечення інформаційної безпеки в Україні. Цей закон повинен увібрати в себе основні принципи, в тому числі міжнародно-правові, щодо реалізації інформаційної безпеки, мінімізації військових та інших загроз в частині протидії пропаганди війни та будь-якої дискримінації у відношенні до української держави, українського народу тощо. [3]

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СПАНУ

Слід звернути увагу стосовно необхідності розробки поряд із Доктриною інформаційної безпеки ще й Стратегії охорони психічного здоров'я нації. Вочевидь, йдеться про те, що, впливаючи негативним чином на свідомість людини та на суспільну свідомість у цілому засобами пропаганди війни, відбувається деформація суспільного сприйняття ролі держави, зростання стійкого переконання неспроможності держави захистити власний суверенітет та створити умови стійкої національної безпеки.

Отже, ми доходимо висновку, що правове закріплення будь-яких механізмів, заходів, засобів міжнародно-правової відповідальності чи заходів протидії пропаганди війни обов'язково повинно мати відповідний супровід на рівні національного законодавства.

Список використаних джерел:

1.Малик Я. Інформаційна війна і Україна. Науковий вісник. 2015. Вип. 15. URL : http://www.lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/visnyk15/fail/Malyk.pdf

2. Люлько С.П. Окремі юридичні аспекти протидії російській агресії в умовах гібридної війни. Невідкладні заходи з протидії російській агресії з Криму: політичні, юридичні, економічні, управлінські та соціальні аспекти : матеріали науково-практичної конференції (4 вересня 2018 р., м. Київ). Київ-Одеса : Фенікс, 2018. С. 91–98.

3. Зінченко М.О., Плугова О.Б, Драглюк О.В. Інформаційна війна, засоби реалізації та протидії. Інформаційний вимір гібридної війни: досвід України: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Київ : НУОУ, 2017. С. 38–40.

Чорномаз Ангеліна Олексіївна,

курсант 2-го курсу ННІ № 3

Національної академії внутрішніх справ

Консультант з мови: **Лопутько О.А.**

доцент кафедри правничої лінгвістики,

кандидат педагогічних наук, доцент

COMMUNITY POLICING

The police are the part of a community that is created to protect its members. It is the guarantee that offenders will receive legal punishment.

However, modern police in their work focuses on the needs of the community. The need for police officers and the public cooperation on the basis of partnership is defined by the Law of Ukraine "On the National Police".

A cornerstone of a democratic society is that citizens have a right to say how they would like to be policed. Community policing involves building trust within communities through direct interaction and dialogue. It is a style of